

מוקד סיוע לעובדים זרים (ע"ר)

"וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים", שמות כ"ב, פסוק כ'

22 יולי 2007

לכבוד

הגב' מיכל יוספוף

ממונה ביקורת גבולות ומעברים

משרד הפנים

באמצעות דואר רשום

שלום רב,

הנדון: בקשה למתן אשרה לקורבנות סחר בנשים למטרות זנות אשר נסחרו לארץ מסיני

ביום 29/5/07 נעצרו 4 קורבנות סחר למטרות זנות על ידי מנהלת ההגירה. זאת, לאחר מעקב ממושך שקיימה המנהלת על זוג סוחרים – סרסורים (גבר ואישה). הדבר עורר סערה תקשורתית והיווה ראייה ראשונה לכך שנתיב הסחר בנשים למטרות זנות מגיע גם מהמזרח הרחוק.

את המידע על אודותן קיבלה מנהלת ההגירה מהח"מ, אשר במסגרת ביקורה במתקן המשמורת מעשיהו ביום 4/4/07 שוחחה עם מוחזקת, אזרחית סין, אשר דיווחה לבית הדין לביקורת משמורת כי קיימת רשת סוחרי אדם מסיני לישראל אשר, בין היתר, סוחרת ומסרסרת בנשים למטרות עיסוק בזנות במוקדים בהם נמצאים מהגרי עבודה מאסיה. אותה מוחזקת ביקשה למסור את כל המידע אשר ברשותה למשטרה, אך עד שמחלקת החקירות של מנהלת ההגירה התפנתה לחקור אותה קיבלה האחרונה איומים שאם תמסור את המידע הוריה ובנה ירצחו, כאשר האדם אשר איים עליה מוסר לה פרטים הדועים לו על מקום מגורי משפחתה. בהתחשב בכך, ניתן יהיה להבין בהמשך את חששן של הנשים למסור פרטים על הקורות אותן ואמונתן כי "המאפיה הסינית" מעורבת בפרשה.

מצ"ב מכתבה של הח"מ אל רפ"ק קציר מיום 5/4/07, מסומן כנספח א'.

כאמור, בעקבות המידע אשר הועבר אליה ביצעה מנהלת ההגירה מעקב אחר זוג אזרחים סינים אשר נחשדו להיות סוחרי אדם וסרסורים. אל המעצר עצמו התבקשה להגיע מתנדבת של המוקד אשר דוברת סינית, על מנת שניתן יהיה לשוחח עם הנשים ולמנוע מהן בהלה. דודי פרץ, החוקר האחראי, סיפר כי נוכחותה במקום הייתה חשובה עד מאוד וכי בכוונתו לשלוח לה מכתב הערכה על עזרתה.

מיד עם המעצר הועברו הנשים למקלט "מעגן", שם הן שוהות נכון לכתיבת שורות אלה.

(4)

מוקד סיוע לעובדים זרים (ע"ר)

"וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים", שמות כ"ב, פסוק כ'

האדם אשר סחר בנשים וסרסר בהן הודה בכך מייד, אך הנשים עצמן התקשו לעשות זאת. מספר פעמים הגיעו חוקרי המנהלת למקלט לחקור את הנשים, כאשר מתנדבת המוקד מצטרפת אליהם לחלק מהפגישות. הנשים היו מפוחדות עד מאד וחששו לחשוף את שעבר עליהן, שמא אותו זוג יפגע בהן או במשפחתן, כאשר הן מאמינות שיש להם את היכולת לעשות זאת. כאמור, נראה כי יש לחששותיהן על מה להתבסס.

כחלק מהרצון להפחית את חרדתן החליטו חוקרי המנהלת להפגיש את הנשים עם אנשי שגרירות סין בישראל. בדיעבד מסתבר כי מוטב שפגישה זו לא הייתה מתקיימת.

ביום 7/6/07 קיימה הח"מ פגישה עם כל אחת מהנשים בנפרד, בעזרתה האדיבה של המתנדבת דוברת הסינית. בפגישה זו הובהר לנשים כי העיסוק עצמו בזנות אינו נחשב בגדר עבירה במדינת ישראל, אך לא כך באשר לעבירות הסחר והסרסרות שבוצעו כלפיהן. הנשים סירבו להאמין לכך. יש לדעת, כי הזנות בסין הינה עבירה שהעונשים בצידה נעים מ"הכאה על חטא" ועד קנסות וריצוי עונש מאסר; אך נראה, כי יותר מכל ה"עונש" בסין על העיסוק בזנות בא לידי ביטוי בהשפלה והוקעה חברתית, אשר ייתכן כי מרתיעה אף יותר מהעונשים הקבועים בחוק. להלן מקרה מצוטט מה"הרולד טריביון", כדוגמה למסע ההשפלה שעוברים בסין נשים שעסקו בזנות:

"To send the message that Shenzhen was actually a clean and proper place, the police dressed several dozen prostitutes in identical yellow smocks and marched them through the streets of Futian district, to be shamed by a jeering crowd and have their names and hometowns announced to all.

(International Herald Tribune – 14/12/2006, Howard W. French).

<http://www.ihf.com/articles/2006/12/14/news/letter.php> :לכתבה המלאה ראה:

בשל פקפוקן בכך שהן אינן עוברות חוק ורק המעשים אשר נעשו כלפיהן הינם אסורים וכן חששן הכבד מאותם סוחרים שסרסרו בהן, התייעצנו עם מספר גורמים, ביניהם הגב' רחל גרשוני, המכותבת כהעתק על מכתב זה, כיצד ניתן לשבור את המחסום התרבותי המונע מאיתנו לקבל תמונה מלאה על שעבר עליהן. בעקבות המלצות ממספר גורמים, ביקשנו להפגיש את הנשים עם אזרחית ישראל, ילידת סין, אשר תבהיר להן כי המצב בארץ אינו דומה למצב בסין וכי הן יכולות להסתייע בגורמים המציעים להן את עזרתם ושירותיהם, כגון משטרת ישראל, המקלט וארגוני סיוע.

ביום 12/6/07 התקיימה פגישה בין הנשים לאישה ישראלית – סינית, אשר אותרה והסכימה בטובה להיפגש איתן במקלט. מפגש זה חולל את נקודת המפנה. בשיחה זו הסתבר, כי לדברי הנשים, בפגישה שנערכה בינן לבין נציגי שגרירות סין נאמר להן, כי הזנות בארץ איננה חוקית וכי בשל כך ובשל העובדה שנכנסו לארץ שלא כדין אין ברירה אלא לגרשן חזרה לסין. כל אחת מארבע הנשים סיפרה בתורה, כי כאשר הובאה לדירת הסוחרים – סרסורים נאמר לה על ידם כי היא שוהה בארץ באופן לא חוקי ובשל כך אינה יכולה להימלט מפניהם ואם תעזי לצאת מהדירה תיעצר באופן מידי ותגורש חזרה לביתה. איום זה השפיע עליהן במלוא

מוקד סיוע לעובדים זרים (ע"ר)

"וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים", שמות כ"ב, פסוק כ'

כובדו שכן כולן נטלו הלוואות גבוהות על מנת להגיע לישראל וידעו שאם תגורשנה תיוותרנה הן ובני משפחותיהן בחוסר כל ובפחד מהנושים. הנשים סיפרו כי נאלצו לקיים מגעים מיניים עם מהגרי עבודה רבים, ללא יכולת לסרב, כאשר כל לקוח נדרש לשלם 150 ₪ והסוחר – סרסור היה נוטל לידיו מחצית מהסכום.

בשיחה זו הבהירו הנשים, למעלה מן הצורך, כי לא עלה על דעתן שישנה דרך לסייע להן או שהן קורבן של סיטואציה קשה שניתן להיחלץ ממנה. הן סברו כי זהו גורלן ואין בלתו. הן סיפרו על הפחד הגדול שלהן מאותו הזוג אשר מסוגל לטענתן לגרום למותן ומות בני משפחותיהן.

הן הוסיפו שאסור כי בני משפחותיהן ידעו על כך שנאלצו לעסוק בזנות, שכן הן נשואות ומטופלות בילדים ואם ידעו המשפחות על מה שנאלצו לעבור לא יתאפשר להן להמשיך לחיות לצידם בכבוד.

בשיחה זו אף הסכימו הנשים לכתוב את קורותיהן, על פי המסוגלות שלהן לאור כל האמור לעיל, לשם הגשת בקשה זו, ובתנאי שלא תאלצנה לכתוב את שם הפוגעים בהן או להיכנס לפרטים שאין הן מסוגלות להעלות על הכתב.

להלן תמצית קורות הנשים, כפי שעלו במכתביהן:

נולדה בתאריך 69. מצבה הכלכלי של משפחתה, אשר חיה באחד הכפרים בסין, היה בכי רע. המשפחה מתפרנסת מחקלאות ואביה חולה ואינו מסוגל לעבוד. עם זאת, ביקשה להקנות לבתה השכלה, למען יהיה לה עתיד טוב יותר. לשם כך נדרשה לשלם סכום נכבד שלא היה ברשותה. באותה התקופה שמעה, כי בישראל ניתן להרוויח סכומי כסף גדולים. כדי להגיע לישראל לעבוד לוותה כספים ממספר אנשים, אך גם סכום זה לא הספיק לדמי התיווך, לכן לקחה בנוסף הלוואה בריבית גבוהה. סך הסכום ששילמה על מנת להגיע לעבוד בישראל עמד על 85,000 יואן (כ - 50,000 ₪).

גאו הגיעה לישראל, ככל הנראה, עם רישיון עבודה לסיעוד ועברה בין מספר מעסיקים (עקב פטירת אחד מהם וקשיים אצל אחר). בשלב זה נפלה למשכב, לא יכלה לעבוד והתקיימה מהכסף אשר חסכה בעבודתה. כשהחליטה יצאה לחפש מעסיק חדש, נעצרה על ידי מנהלת ההגירה ונשלחה למתקן כליאה. בית הדין שחרר את גאו בערבות לשם מציאת מעסיק. על מנת שתוכל לשלם את הערבות שלדבריה עמדה על סכום של 10,000 ₪, לקחה הלוואה נוספת. בדיעבד הסתבר לה שמקור הכסף שלוותה הוא באדם אשר סרסר בה.

הייתה שרויה במצוקה קשה. חובות גדולים כבר נערמו, הן בישראל והן בסין, כסף לשלוח למשפחתה אין ואף לא לשכירת מקום מגורים. אותו סרסור – סוחר נשים פגש את ושכנע אותה להתאכסן אצלו ואף טען בפניה כי יסייע לה להסדיר את אשרת העבודה שלה. כבר באותו הערב נלקחה גאו למקום בו עובדים ולנים מהגרי עבודה מתאילנד ונדרשה לקיים איתם יחסי מין. חשה כי אין לה כל ברירה. היא הייתה

מוקד סיוע לעובדים זרים (ע"ר)

"וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים", שמות כ"ב, פסוק כ'

תלוייה באותו אדם ובחסדיו והאמינה לאיומיו שאם תסרב לו ותימלט תיעצר שוב. אותו סרסור לקח מחצית מהסכום ששילם כל לקוח ובסוף כל יום, לאחר שהחליט שסיימה לספק את הצרכים המיניים של העובדים, השיב אותה לביתו.

כך סורסרה והוחזקה בתנאי עבדות, כשהיא כלואה, משך כחצי שנה. על פי סעיף 375א(א) לחוק העונשין, החזקה בתנאי עבדות כוללת גם החזקה לצורך מתן שירותי מין, כפי שאירע במקרה זה. על פי סעיף 375א(ג) "עבדות" הינו "מצב בו מופעלות כלפי אדם סמכויות המופעלות ככלל כלפי קניינו של אדם. לעניין זה, יראו שליטה ממשית בחיו של אדם או שלילת חירותו כהפעלת סמכויות כאמור." אין ספק, על פי תיאור הדברים, כי המקרה של עונה על תנאי הסעיף. אותו סוחר נשים – סרסור שלט בחייה של מרגע בו התעוררה ועד שהחליט כי תם "יום העבודה" שתכנן עבורה. לנה בביתו, נלקחה על ידו או על ידי שלוחיו למהגרי עבודה על מנת לספק להם שירותי מין. לא הייתה אפשרות לסרב לאורח חיים זה אשר נכפה עליה או להציב תנאים, כזכור אותו אדם אף הלך אותה בביתו, כך שלא הייתה חופשיה פיזית ואף לא נפשית, בהתחשב באיומיו ובמצוקתה.

מסיימת את מכתבה במילים: "אני מתביישת לחזור הביתה ולהיפגש עם המשפחה. אני מבקשת ממחלקת הוויזות לתת לי הזדמנות, להתחשב במצבי ולגלות רחמים לגורלי המר ולתת לי הזדמנות נוספת לעבוד ולהחזיר את כל החובות בסין ובישראל".

מצ"ב מכתבה של ותגומן מסומנים נספחים ב' וג', בהתאמה

נולדה בסין, בתאריך 69. מצבה הכלכלי של משפחתה היה קשה והושפע מכך שאביה נאלץ להתאשפז בבית חולים ונישואיה עלו על שרטון. כדי לנסות מעט להבין מאין הגיעה אציון, כי סיפרה לח"מ כי מקלט "מעגן" הוא המקום המפואר ביותר בו הייתה מעודה. מטופלת בילד ובאב חולה, שמעה שבישראל ניתן להרוויח סכומים נכבדים בעבודות משק בית. לוותה מעל 70,000 יואן (כ-40,000 ₪) מחברים וקרובי משפחה על מנת לשלם לזה אשר הציג עצמו כמתווך אשר יארגן עבורה אשרת עבודה לישראל.

ביום 14/5/07 הוטסה מבין גיינג למצרים, שם נלקחה לצריף במדבר בו המתינו אנשים רבים ממדינות שונות. לאחר 12 יום בהם המתינה בצריף, כשהיא אינה יודעת מה יעלה בגורלה, נלקחה על ידי אדם אשר ככל הנראה קנה אותה. הושמה ברכב כשהיא מכוסה בשמיכה על מנת שלא תתגלה, ללא ידיעה כלשהי לאן היא נלקחת. בשלב מסוים החלה במסע רגלי במדבר אשר ארך למעלה מ-7 שעות. מתארת במכתבה, כי הדרך הייתה מסוכנת וקשה והיא נפצעה ברגלה, אך לא הייתה לה ברירה אלא להמשיך ללכת, שכן מי שנעצר היה סופג את נחת זרועם של סוחריו האדם.

מוקד סיוע לעובדים זרים (ע"ר)

"וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים", שמות כ"ב, פסוק כ'

הועברה את הגבול לישראל. עקב פציעתה לא עבדה ביומיים הראשונים שלה בארץ אך ביום השלישי נאמר לה שעליה "לצאת לעבוד". זאת הייתה הפעם הראשונה בה הבינה כי היא הובאה לישראל על מנת לספק שירותי מין למהגרי עבודה מתאילנד. בתחילה סירבה לעשות זאת, אך סוחריה איימו עליה שאם לא תשמע להם תגורש ותחזור לביתה עם כל החובות אשר צברה ותעמיד את משפחתה בסכנה. כותבת במכתבה: "לא היה לי אומץ להתנגד להם. לא הייתה לי ברירה אלא להקשיב לאיומים שלהם. הם לקחו אותי למקום של עובדים תאילנדים והביאו לי לקוחות. לאחר שסיימתי "לעבוד" הם לקחו חצי מהכסף".

על פי סעיף 377א(5) לחוק העונשין, נסחרה לישראל לשם עיסוק בזנות וכן הוחזקה בתנאי עבדות לפי סעיף על פי סעיף 375א(א). נראה כי עניין הסחר בה הוסדר עוד בסין, אשר ידועה כמדינת "מקור" לסחר בבני אדם, בין היתר למטרות זנות, כפי שמציין גם דו"ח מחלקת המדינה האמריקאית.

עברה את דרך היסורים המוכרת לנו מקורבנות הסחר המגיעות ממדינות חבר העמים: הטסה למצרים, המתנה ל"קונה", נסיעה במדבר כאשר היא מוסתרת, מסע רגלי מפרך לעבר הגבול הישראלי תוך אלימות ואיומים ולבסוף הבאתה לזה אשר רכש אותה. נאלצה לספק שירותי מין בכפייה כאשר היא נתונה ללחצים ולאיומים מצד סוחריה ומשוכנת בביתם תחת השגחתם, כאשר היא מאמינה כי אין מציל ומושיע לאחר שסירובה לעסוק בזנות נפל על אוזניים ערלות.

מסיימת את מכתבה בבקשה "שהמונה על האשרות יגלה התחשבות בסבל הרב הכרוך בעבודה שנאלצתי לעשות, ייתן לי את האומץ להתחיל חיים חדשים ויאפשר לי לעבוד בישראל".

מצ"ב מכתבה ותרגומו מסומנים נספחים ד' וה', בהתאמה

ילידת סין, 72, קיבלה הצעה לעבוד בישראל ובשל מצבה הכלכלי הקשה קיבלה את ההצעה. לשם הסדרת הגעתה לוותה 75,000 יואן (42,000 ₪). נאמר כי בישראל תוכל להרוויח סכומים כה גבוהים שתוכל להחזיר במהרה את ההלוואה. התבקשה לטוס מבייג'ינג למצרים, שם גילתה כי בניגוד למה שנאמר לה בסין, כניסתה לישראל תיעשה בצורה לא חוקית.

החלה את מסע ההתחנות במדבר אשר נמשך 11 יום. מהגבול נלקחה לתל-אביב, לביתו של אותו אדם אשר סרסר וסחר גם בנשים האחרות. לאחר מנוחה אשר ניתנה לה בשל פציעות שנגרמו לה בהליכה המפרכת במדבר, נדרשה לספק שירותי מין. ליו מספרת, כי נלקחה ברכב, מדי יום, למקום מגורי עשרות מהגרי עבודה, לשם סיפוק דרישותיהם המיניות וכן נדרשה להעביר לשוביה מחצית מהתשלום.

נסחרה לישראל לשם עיסוק בזנות, על פי סעיף 377א(5) לחוק העונשין. על פניו עולה, כי ליו נמכרה ישירות לאותו סוחר – סרסור. כך או אחרת אין חולק כי ליו הוחזקה בתנאי עבדות על פי סעיף 375א(א),

מוקד סיוע לעובדים זרים (ע"ר)

"וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים", שמות כ"ב, פסוק כ'

כאשר אין לה שליטה על חייה או על גורלה והיא נאלצת לספק שירותי מין, ללא יכולת לסרב, כאשר היא מאמינה לאיומי הסוחר – סרסור כי אין כל ברירה העומדת בפניה.

לאחר כ- 40 יום של סבל נעצרה החובות רודפים את והבושה על מה שעברה מכרסמת בה, על אף שאינה אשמה במצבה. מבקשת הזדמנות לצאת לעבוד, על מנת לשקם את חייה ואת כבודה האבודים ולהתחזק טרם חזרתה לבני משפחתה.

מצ"ב מכתבה ותרגומו מסומנים נספחים ו' וז', בהתאמה

ילידת סין, 73, הכירה אדם במולדתה אשר סיפר לה כי בישראל תוכל להרוויח סכומי כסף גדולים וכך תפתור את הקשיים הכלכליים של משפחתה. נאמר שעל מנת להסדיר את הגעתה לישראל בכלל ואת רישיון העבודה שלה בפרט, עליה לשלם 60,000 יואן (כ-34,000 ₪). אין צורך לציין, כי לא היה ביכולתה של לשלם סכום כה גבוה, על כן לוותה את כל הסכום בריבית.

נאמר כי עליה לטוס למצרים. שם הבינה צאו, כי ככל הנראה רומתה וכי כניסתה לישראל תיעשה באופן לא חוקי. מספרת על הדרך הקשה והמפרכת במדבר: "בחום הלוחט ותחת השמש הקופחת... אינני יכולה לתאר את הסבל שעברתי".

הועברה את הגבול לישראל לפני כחצי שנה. רק כאשר הגיעה לארץ הבינה שאכן רומתה ולא יינתן לה רישיון עבודה כדין. כך נאלצה צאו להסתדר, רחוקה מביתה, עם חובות אדירים. הצליחה למצוא עבודה במשק בית, אך העסקתה לא האריכה ימים בשל קשיי שפה פוטרה.

מהון להון איתר גם אותה אותו סרסור – סוחר, פיתה אותה בתואנות שווא כי יוכל לסייע לה, לקח אותה לביתו והעביר אותה באמצעות אנשים שונים ממקום מגורים ועבודה אחד של מהגרי עבודה למקום מגורים ועבודה אחר, כדי לספק את גחמותיהם המיניות של מי אשר יחפוץ בכך. מחצית מהסכום אשר נגבה מאותם עובדים הועבר כמובן ישירות לאותו אדם.

הוחזקה בתנאי עבדות, על פי סעיף 375א(א), כאשר אין לה שליטה על חייה או על גורלה והיא נאלצת לספק שירותי מין, כאשר היא נתונה לאיומים ומאמינה כי אין בידה כל ברירה.

מצ"ב מכתבה ותרגומו מסומנים נספחים ח' וט' בהתאמה.

סוף דבר

על אף התקופה הקשה אותה עברו כשהן נסחרות ומוחזקות בתנאי עבדות, כשהן נאלצות לקיים יחסי מין בכפייה עם עשרות מהגרי עבודה, אנו רואים כיצד שבים אל הנשים כוחותיהן. הפגישה עם האישה הישראלית

מוקד סיוע לעובדים זרים (ע"ר)

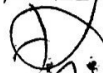
"וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים", שמות כ"ב, פסוק כ'

ילידת סין נסכה בהן תקווה ואמונה כי אכן ניתן לסייע להן וכי הן הגיעו למקום מבטחים. הנשים התאקלמו במקלט על אף קשיי השפה ולאחר חודשים בהן חיו בתחושת אשמה, על לא עוול בכפן, מוצפות בחרדות ופחדים, הנשים מתאוששות ומבקשות לשקם את חייהן.

אין ספק, כי השיקום יתחיל הלכה למעשה כאשר יתאפשר להן לעבוד בצורה חוקית, לשלוח כסף למשפחותיהן המצויות במצוקה, להתחיל להשלים את החזר חובותיהן ולשקם את כבודן האבוד ואמונתן, כי השליטה על חייהן היא בידיהן ולא בידי מאן דהוא שכל אשר ראה בהן הוא כלי לעשיית ממון על גבן.

לאור כל האמור, אבקש ליתן רישיון שהיה ועבודה מסוג ב/1 לארבעת קורבנות הסחר.

בברכה,

עדי וילינגר, עו"ד

רכזת שטח במאבק בסחר בנשים

העתק

עו"ד רחל גרשוני, המתאמת הבין משרדית במאבק בסחר בבני אדם, באמצעות פקס. מס' 02-6467930

עו"ד דינה דומיניץ, המחלקה המשפטית, משרד הפנים, באמצעות פקס. 02-6701611

עו"ד רינת דודוביץ, מנהלת מקלט מעגן, באמצעות פקס. 03-6020970